

Juveleraren sadlade om – nu är hon präst: "Jag har aldrig tvivlat på min tro"

BOLLEBYGD

Cecilia Stenhede drev familjeföretaget i juvelerarbranschen i många år, men sökte något annat. När hon arbetade på en begravningsbyrå väcktes tanken att studera till präst. Efter prästvigning i somras har hon nu sin första tjänst som komminister i Bollebygds pastorat.

Cecilia Stenhede är uppväxt i Sävedalen och bor i Johannebergs församling i centrala Göteborg. Hon har ingen tidigare relation till Bollebygd, men ville gärna göra

sin första tjänst som pastorsadjunkt här.
– Jag hade träffat Madeleine Forsberg, som är kyrkoherde och kontraktsprost här, på en kyrklig kurs där hon undervisade.

De pratade om att Cecilia Stenhede skulle komma redan förra sommaren, men hon valde att praktisera som tjänstebiträde på Tjörn. Men för den längre placeringen bad hon att få Bollebygd.

– Även om jag bor i centrala Göteborg ville jag hellre arbeta i en landsbygdsförsamling och Madeleine har handlett kandidater förut.

Estetik är viktigt för Cecilia Stenhede så hon uppskattar fina omgivelningar, en vacker kyrka och en behaglig arbetsmiljö. Runt prästgården finns bouleba-

na, djur, barn som leker och blomsterängar runt parkeringen.

Cecilia Stenhede har tidigare utbildat sig i konstvetenskap och franska, bott i Frankrike ett tag och arbetat i familjeföretaget som en gång startades av farsfar som ett urmakeri. Hon har även arbetat som värderingsman på Pantbanken i Stockholm och Bukowskis.

– Även en konstvetarexamen kan komma till nytta i rätt sammanhang.

I farföräldrarnas och föräldrarnas regi utvecklades

familjeföretaget mer mot juvelerarbranschen. När föräldrarna lämnade över drev Cecilia Stenhede och hennes bror Stenhede Ur & Guld tillsammans, tills Cecilia bytte bransch och brodern tog över helt.

2018 tog hon anställning på Fjällmans begravningsbyrå i Göteborg.

– Det var ett jobb som passade mig med sin blandning av det jag var van vid som säljare och att hjälpa familjer att ge en älskad person ett avsked.

Hon var på begravnings tre gånger i veckan och tog tillfället i akt att verkligen

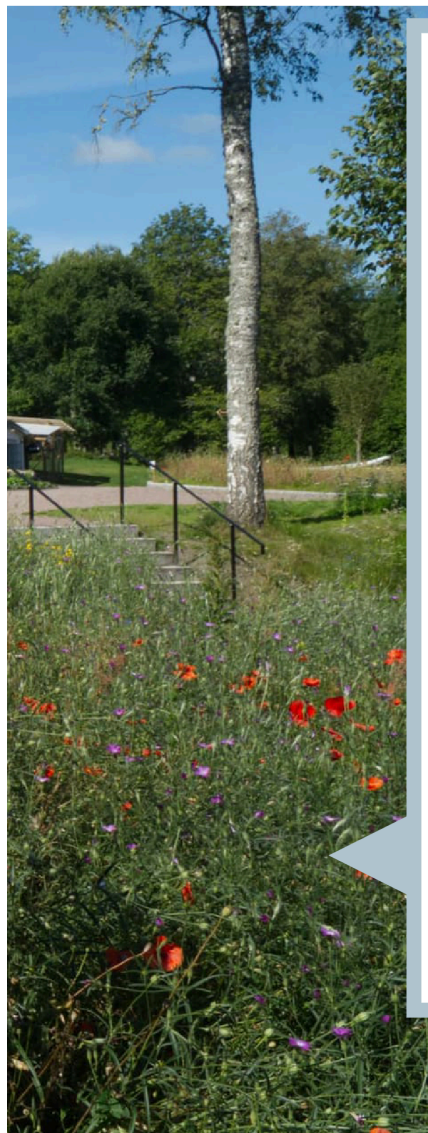
följa med i griftetal och ceremonier.

– Där väcktes en längtan i mig och frågan "Ska inte jag bli präst?". Sedan kom tvivlet. Duger jag?

Hon kontaktade Göteborgs stift och hösten 2021 bestämde hon sig för att börja plugga.

– Vi har fördelen i Sverige att kunna studera och behålla anställningen, men det var ändå en avvägning. Jag skulle börja plugga i vuxen ålder och eftersom jag redan hade en examen så kunde jag inte låna via CSN.

Cecilia Stenhede säger att

Precis som med andra sådana upplevelser är det inte en rak väg. Jag har aldrig tvivlat på min tro, men ibland tvivlar jag på min kapacitet och om jag duger. Då jag var på antagningskonferensen och fick ja av biskopen kände jag att "då kanske jag inte är så dålig ändå".

◀ Cecilia Stenhede njuter av blomsterängarna vid prästgårdens parkering. Hon gör sitt första år som präst i Bollebygds församling.

FOTO: ANNE ENGSTRÖM

det var avgörande att hon lämnade juvelerarbroschen och började på begravningsbyrån.

– Längtan att bli präst är baserad på sökandet efter en djupare mening i tillvaron. Jag sökte den i konsten och i filosofin. Men på begravningsbyrån landade jag i kyrkolokalen och kände att det är i gudstron som nyckeln till ett gott liv ligger.

Hon känner att livet har blivit mer grundat och att hon är tryggare i sig själv som människa.

– Precis som med andra sådana upplevelser är det inte en rak väg. Jag har aldrig tvivlat på min tro, men ibland tvivlar jag på min kapacitet och om jag duger. Då jag var på antagningskonferensen och fick ja av biskopen kände jag att "då kanske jag inte är så dålig ändå".

Cecilia Stenhede var inte yngst i sin klass på utbildningen, men inte heller äldst.

– I dagsläget är det fler lite äldre som väljer att bli präst och det är bra med

livserfarenhet. Men väljer man att bli präst ska man veta att det tar tid.

Det är en lång studietid och all praktik ska göras på sommaren, så man kan inte arbeta med annat för att finansiera studierna. Man ska vara aktiv i sin församling och predika redan under studietiden.

Det mesta av utbildningen läste Cecilia på Göteborgs universitet, men slutåret gör man i Lund tillsammans med andra blivande präster och diakoner. Man kan läsa delvis på distans, men Cecilia Stenhede valde att flytta till Lund i ett år.

– Jag är inte gift och har inga barn så det var lättare för mig att bo där.

Hon har fått mycket stöd av sin familj, framför allt föräldrarna.

– De gjorde allt från att låna ut bil, eftersom jag inte hade råd att ha en, till att bjuda på söndagsmiddag och lyssna när jag testade predikningar.

Efter ett år i Bollebygd ska hon söka en tjänst.

– Det jag längtade efter då jag vigdes, och som jag fick

här i en landsbygdsförsamling, var att få delta i alla de vanliga handlingarna som predikan, begravning, dop och vigsel. Så är det inte alltid i stadsförsamlingar.

I höst ska Cecilia Stenhede och komminister Caroline Oldberg ha hand om konfirmanderna.

Cecilia Stenhede vill helst arbeta i en landsbygdsförsamling på pendelavstånd från Göteborg, eller i en utlandsförsamling i Europa, till exempel i Frankrike eller Schweiz.

– Jag vill kunna åka hem och hälsa på föräldrarna utan att resan tar ett dygn eller mer.

Hon säger att utlandskyrkan gör ett värdefullt jobb mot ensamheten som kan finnas bland utlandsboende.

– Det kan vara social verksamhet med äldre eller att dela ut vatten till ungdomar som festat för mycket i Ayia Napa.

Anne Engström
Text

anne.engstrom@bt.se

Kyrkan hjälper familjer med mat: "Ingen vill vara i den situationen"

TRANEMO

Sommaren är en ekonomisk prövning för många barnfamiljer, och när den är över kan det eka tomt i plånboken. Nu rycker Svenska kyrkan i Tranemo in och delar ut presentkort på mat.

– Ingen vill vara i den situationen, säger Eva Prissberg, diakon.

Svenska kyrkan i Tranemo brukar dela ut ekonomiskt stöd vid jul och påsk. Nu gör de det även efter sommaren, för andra året i rad.

– Vi har valt presentkort på mat eftersom vi inte delar ut rena pengar och mat behöver vi alla. Det gör också att stödet inte syns på kontot för dem som har försörjningsstöd, säger Eva Prissberg.

– Vi har valt presentkort för att pengarna ska gå till mat, och inte andra saker. Det gör också att stödet inte syns på kontot för dem som har försörjningsstöd, säger Eva Prissberg.

Som diakon möter hon många människor som har det svårt på olika sätt. Att inte få pengarna att räcka är en skam för många, säger hon.

– Det är en utsatthet man inte vill skylta med.

Hon beskriver att fler behöver stöd än de som faktiskt söker.

Eva Prissberg, diakon i Tranemo. FOTO: MARIE HAGLUND

– Många vill inte ansöka om pengar eftersom det är stigmatiserande.

Hur stor summan på presentkortet är på går inte att säga i dagsläget. Det beror på hur många som söker, hur stora familjerna är och hur utsatta de är. Det kan handla om allt från 500 kronor till ett par tusenlappar.

– Behovet av hjälp är tyvärr alltid större än vad vi kan erbjuda.

Men även små belopp kan göra stor skillnad, säger Eva Prissberg.

– Det kan handla om sådant som många tar för givet, som att kunna köpa ägg.

Orsakerna till att familjer inte får ekonomin att gå runt kan vara många. En del är ensamstående med låg inkomst, andra är sjuk-skrivna eller har skulder.

Eva Prissberg känner inte igen bilden av att människor skulle missbruka systemet, som det pratats om ibland.

– Tvärtom möter jag människor som bryter ihop för att det är så svårt. De lever under stor press.

Det krävs inte mycket för att redan utsatta människor ska tippa över kanten, säger hon.

När matpriserna steg i samband med kriget i Ukraina blev det droppen för många som tidigare precis hade klarat sig.

– Och nu pratas det återigen om att matpriserna kommer att gå upp.

Eva Prissberg upplever samtidigt att det sociala skyddsnätet i Sverige har försvagats. Enligt henne är kommunerna pressade och gör därför snävare bedömningar av försörjningsstöd. Kraven på att ens få ekonomiskt bistånd har också ökat, något som inte alla klarar.

– Dessutom är det inte så stor summa pengar du får. Du överlever men mer än så är det inte.

– Politiker behöver förstå att det här händer här och nu. Sverige har blivit ett land där ett fåtal har väldigt mycket. Det blir inte ett bra samhälle.

Ansökan är öppen 17-18 augusti för barnfamiljer som bor i Tranemo kommun.

Sara Johansson

sara.johansson@bt.se

Cykelväg i Torestorp försenas – och blir ännu dyrare

TORESTORP

Bygget av den planerade gång- och cykelvägen i Torestorp skjuts upp.

Samtidigt ökar kommunens nota, som nu beräknas till cirka elva miljoner kronor.

– Det är nog sista gången vi har ett sådant här upplägg ihop med Trafikverket, säger Tomas Ekberg (M).

Marks kommun skrev 2023 avtal med Trafikverket om att vara med och betala för en gång- och cykelväg genom byn fram till skolan.

Tanken var att cykelvägen skulle byggas 2028, men nu har Trafikverket meddelat att man inte klarar av det förrän 2029. Avtalet med kommunen behövde därför förnyas, vilket nu gjorts.

Beslutet togs i veckan och

"Vi måste hitta andra sätt att bygga cykelvägar för det här är inte hållbart", säger oppositionsrådet Tomas Ekberg. FOTO: LARS WENDT

innebär också att kommunens nota ökar från 8,4 miljoner kronor till cirka elva miljoner i dagens penningvärde.

– Det har blivit oerhört dyrt att bygga ihop med Trafikverket. Vi måste hitta andra sätt att bygga cykelvägar för det här är inte hållbart, säger oppositionsrådet Tomas Ekberg.

Någon diskussion att kommunen skulle dra sig ur projektet var det inte.

– Nej, tyvärr har det varit väldigt lång väntan på en cykelväg i Torestorp och oavsett vad vi tycker om prislappen så det är Trafikverket som äger möjligheterna där eftersom den ska gå längs deras väg.

Tomas Ekberg säger att det behövs andra upplägg ihop med Trafikverket när det ska byggas cykelvägar i framtiden, vilket nu är på gång i Björketorp.

– De har öppnat för att de kan tänka sig att låta någon annan utföra jobbet om att de får ha en kvalitetsansvarig i kommunal regi. Då blir det också helt andra summor.

Lars Wendt

lars.wendt@bt.se